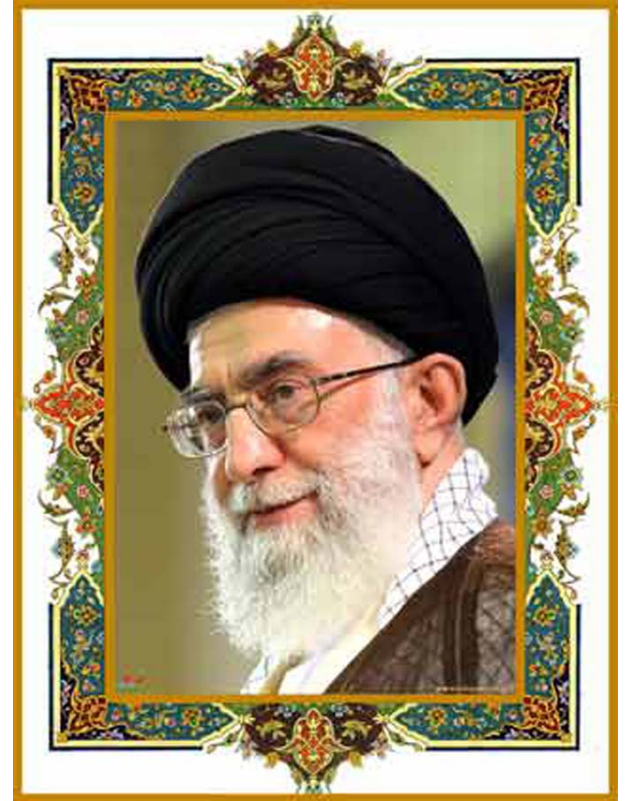

اثر قرآن بر دل

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: «إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى شَبَابًا مِنَ الْأَنْصَارِ؛ عَدَّوِي جَوَانَانَ أَنْصَارٍ جَمَعَ بُوَدُّنَدُ. حَضْرَتِ آمَدَنَدُ.

«فَقَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكُمْ؛ حَضْرَتِ فَرَمُودَنَدُ: مِي خَوَاهِمِ بَرَايِ شَمَا آيَاتِي از قرآن را بخوانم «فَمَنْ بَكَى فَلَهُ الْجَنَّةُ»؛ هِر كِه گریه کرد، اهل بهشت است. «فَقَرَأَ آخِرَ الرُّمْرِ: "وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (۷۳) وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَ أَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (۷۴) وَ تَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۷۵) " «فَبَكَى الْقَوْمُ جَمِيعًا»؛ همه این جوانان گریه‌شان گرفت. «إِلَّا شَابًّا»؛ یکی گریه نکرد.

فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: «قَدْ تَبَاكَيْتُ فَمَا قَطَرَتْ عَيْنِي»؛ این جوان به حضرت گفت من تباهی کردم (یعنی سعی کرد اشک بریزد) اما چشمم وفا نکرد و قطره اشکی جاری نشد. حضرت فرمودند: «إِنِّي مُعِيدٌ عَلَيْكُمْ فَمَنْ تَبَاكَى فَلَهُ الْجَنَّةُ»؛ فرمود: خیلی خوب، من دوباره می‌خوانم. هر که «بکی» یا «تباهی» کند، بهشت برای اوست. این بار تباهی را شرط بهشتی بودن کرد. این حالت گریه به این معنی نیست که اصلاً متاثر نشود و فقط ادای گریه دریاورد، بلکه در دل تحول رخ دهد، اما گریه نیاید.

«فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ فَبَكَى الْقَوْمُ وَ تَبَاكَى الْفَتَى فَدَخَلُوا الْجَنَّةَ جَمِيعًا.»

حضرت همان آیات را دوباره خواندند. دوباره همه گریه کردند و این جوان هم تباهی کرد. امام صادق علیه السلام می‌فرمایند همه اینها بهشتی شدند.

با قرآن باید اینگونه برخورد کرد. هر آیه‌ای از قرآن اثری بر انسان دارد، حتی آیات احکام و قصص انبیا و ... هر کدام اثری در انسان دارد. این از آثار کلام الهی است. یا به انسان هدایت را معرفی می‌کند، یا علاوه بر آن به یک عمل یا خلقی نیز هدایت می‌کند. حداقل این است که انسان را با فضای ملکوتی قرآن آشنا می‌کند. این فرق می‌کند با اینکه ذهن انسان ده جا باشد و الفاظ را می‌خواند، ولی دلش جای دیگر است. باید دل به آیات الهی داد